

עופר גורדין

תגידי ברוש

תגידי ברוש יבוא אִוִּירוֹן וִירֶסֶק אוֹתְךָ לְחִתִּיכוֹת
 סִילוֹן לָבֶן לוֹלְאוֹת בְּרָקִיעַ וְעֲנָנִים מֵהַ יַם
 אָסוֹר לְפָרֵק אֶת הַהֶגְיוֹן לְהֵרוֹאִין?
 הַכֹּל תִּמְיֵד חֵיב לְהִיּוֹת כְּשׁוֹרָה?
 תגידי שְׁנָאָה יבוא הִיסְטוֹרִיוֹן וַיִּגִּיד רוֹמִיאוֹ וַיּוֹלִיָּה
 תגידי אֶהְבֶּה יבואו פּוֹלְנִיּוֹת וַיִּגִּידוּ קֶדֶם אוֹנִיבְרֶסִיטָה
 אָסוֹר וְלוֹ דְּבַר קָטָן שֶׁהוּא נְטוּל רִצְיוֹנָל
 בְּרוֹשׁ וְאִוִּירוֹן עֲפִיפוֹן וְעֲנָנִים זֶה מֵהַ אֲנִי תגידי
 אֲנִי תגידי לְרֶסֶס בְּמַלִּים אֶת הַהֶגְיוֹן
 לְהַסְתֵּבֵךְ בְּאוֹתִיּוֹת וּלְהַתְגַּלְגַּל מִצְחוֹק כְּמוֹ לוֹלְאָה
 זֶה מֵהַ רַק אִוִּירוֹן יוֹדֵעַ
 לְהַתְרַסֵּק בְּכֵרוֹשׁ

עלי להעיר מישהו מת

אָנָּה, עָלִי לְהַעִיר מִיִּשְׁהוֹ מֵת
 מִתַּחַת לְאַבְנֵי הַמְּדֻרְכָּה
 מִיִּשְׁהוֹ לֹא חַי מֵהֵמָּאוֹת שֶׁעָבְרוּ
 לְעֵצֵר אֶת הַכְּרֶכְרָה, עֲכָשׁוּ, הִנֵּה
 כָּאֵן הוּא, לְפִי סִימָן הַמְּצָבָה
 לֹא לְחַפֵּר חֲלִילָה רַק
 לְחַנֵּק הַמִּיָּה וּלְהַאֲזִין
 נְשִׁימוֹתָיו
 נְשִׁימוֹת אֲרִיחֵי בִזְלַת
 שְׁעֻטוֹת סוֹסֵי אַבִּירִים

החר בלבבו כפתחו של
מכסה הביוב באספלט הרחוב
ארץ אחרת בתרבותה לא להפריע
כאן הספרים הגדולים יודעים הכל
הנה המקרה שלו בדיוק היום
לדפדף בדממה בספריה צבורית
אסור לנשם אפלו, פן
נעיר מישהו מת
אנא

למעט הכיור

למעט הכיור בחתנת הבן
הכל נקי ומצחצח
אף הקרוקודיל על הקיר התמרק לכבודך
רבות מנשוא החליפות הנתפרות במיחד ועצבות בטרקלין
רביעה של שומאן ועגלת מתנות
היא רצתה שהכל יהיה מסגנון
מבעד לחלון מגרש גולף ואז חבטה
יכלת לבחר מישהו יותר צנוע
כלם מנמסים והעשר נערץ בכאב
המלצריות פרקדניות בלט וקשה שלא להתפתות
שרימפס וכבד און והבטן מתחילה
הנה זה בא
השקט מקצין את הנברשות
בכל קיר מתקן עמעם לטשטוש סערות הנפש
לדודה עיני רנטגן מזהה את פסולי החתון לטוס
לחדר השרותים זה נורא איך הכל מכריק
למעט הכיור